

Prosiť s vierou a pokorou

V pasáži (Mk 10,46-52), ktorú nám dnes ponúka liturgia, Ježiš odchádza z Jericha, nazývaného aj „mesto paliem, kde stretne slepého muža. V evanjeliách sv. Matúša, Marka a Lukáša je epizóda o slepcovi z Jericha umiestnená po treťom predpovedaní utrpenia, sprevádzanom nepochopením učeníkov, a pred výstupom do Jeruzalema.

Mk 10,46: Keď Ježiš so svojimi učeníkmi a s veľkým zástupom odchádzal z Jericha, pri ceste sedel slepý Bartimej, Timejov syn, a žobral.

Marek uvádza slepcovo meno, Bartimej, ktoré môže mať dva možné významy: ako aramejský výraz, môže znamenať „syn nečistého“; ak však ide o meno gréckeho pôvodu, môžeme ho preložiť ako „syn cteného“. Bartimej nič nevidí, nemá radosť zo slnka, farieb, z tváří ľudí. Nemohol pracovať, bol chudobný a tak sedí na okraji cesty, žobrá, aby mal z čoho žiť a je vyčerpaný.

Som si vedomý svojej chudoby?

Mk 10,47: Keď počul, že je to Ježiš Nazaretský, začal kričať: „Ježišu, syn Dávidov, zmiuj sa nado mnou!

Evanjeliové rozprávania ukazujú, že viera v Ježiša vzniká na základe toho čo ľudia počuli (žena trpiaca krvotokom sa dotkne Ježišovho rúcha „keď sa dopočula o Ježišovi (Mk 5,27); hriešnica vstúpi do domu Šimona, „keď sa dozvedela, že je hosťom vo farizejovom dome“ (Lk 7,37). Bartimej, napriek tomu, že bol slepý, poznal Písmo a proroctvá o Mesiášovi a určite počul veľa o Ježišovi. Aj jeho stretnutie s Ježišom, začína slovesom „keď počul“ (*akoúsas*). Bartimej kričí s presvedčením, že u neho nájde uzdravenie. Jeho krik vyjadruje utrpenie, ale je to aj krik modlitby, ktorý vyjadruje túžbu, aby ho počul Ježiš z Nazareta.

Syn Dávidov, mesiášsky titul, patrí tomu kto je skutočne Bohom poslaný na spíť jeho ľud. Bartimej, napriek tomu, že bol slepý, jeho viera nebola obmedzená a videl to, čo mnohí ešte nevideli. Nikdy neštudoval, nevedel čítať a nenavštevoval žiadnu náboženskú školu, ale dal si dohromady to, čo vedel z proroctiev Starého zákona, s tým, čo počul o Ježišovi, a pochopil, že Ježiš je Kristus.

Uvedomoval si svoju biedu a preto prosí Ježiša o milosť a vyjadruje, že nie si schopný pomôcť si sám, ale čo je dôležitejšie, vie, že si nezaslúži to, o čo žiada. Toto je postoj absolútnej pokory, a zároveň veľkej viery.

Mk 10,48: Mnohí ho okrikali, aby mlčal; ale on ešte väčšmi kričal: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“

Bartimej kričí, ale ľudia okolo neho chcú, aby stíchol. Dav mu nepomáha, práve naopak, bráni mu a napomína ho, pretože robí hluk. Boli to možno tí ľudia ktorým sa dobre vodilo, ktorí nemysleli na chudobného žobráka a považovali jeho volanie za obtťažovanie Ježiša. Nevedeli, že ten, kto má potrebu, nikdy neobtťažuje Ježiša, lebo On sám hovorí: *A toho, kto prichádza ku mne, neodožením* (Jn 6,37). Ak chceme stretnúť Ježiša, nesmieme dovoliť, aby nás zastavili prekážky, lebo iba Ježiš nás môže zachrániť, iba Ježiš môže zmeniť naše srdce a (ťažkú) situáciu.

Viem, čo žiadať od Ježiša?

Mk 10,49: Ježiš zastal a povedal: „Zavolajte ho!“ Zavolali slepca a vraveli mu: „Neboj sa! Vstaň, volá ťa!“

Ježiš sa zastaví a prikáže, aby Bartimeja zavolali k nemu. Toto je srdce Ježiša: zastaví všetko, aby prijal tohto slepého muža. Dav, ktorý sa predtým snažil Bartimeja zastaviť, ho teraz povzbudzuje. Nemali by sme sa spoliehať na to, čo hovoria ostatní. Niekedy nám môžu brániť v hľadaní Boha, a potom nás môžu povzbudiť. My musíme hľadať Boha celým srdcom, bez ohľadu na to, čo robia ostatní. Lebo keď Ho hľadáme celým svojim srdcom, Ježiš zastaví všetko, aby nás prijal.

Mk 10,50: On odhodil plášť, vyskočil a šiel k Ježišovi.

Kniha Exodus hovorí: *Ak vezmeš do zálohy plášť svojho blížneho, vrátiš mu ho do západu slnka! Ved' je to jeho jediný odev, jeho jediná prikrývka na jeho telo. V čom by spal? Ak bude ku mne volať, vypočujem ho, lebo som milosrdný.* (Ex 22,26-27). Podobne aj Deuteronomium: *ale vrátiš mu ho ešte pred západom slnka, aby spal vo svojom odevu a dobrorečil ti, a ty budeš mať spravodlivosť pred Pánom, svojim Bohom* (Dt 24, 13). Pre chudobného je plášť pokrývkou, teda to, čo mu poskytuje ochranu a bezpečie, je preňho všetkým: šatstvom, pokrývkou, matracom, domom, je to jeho jediná istota.

Bartimejovo odhodenie plášťa je znakom veľkej dôvery v Ježiša. Zrieka sa svojho plášťa a tým aj všetkej svojej istoty ešte predtým, ako je uzdravený, a vstáva zbavený všetkého, obohatený len o dôveru v Ježiša. Vedomie jeho biedy ho už neťaží k zemi, ale stáva sa jeho silou a istotou, že bude uzdravený. Ježiš povedal: *Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov.* (Mk 2,17).

Mám plášť, ktorého sa nedokážem vzdať?

Mk 10,51: *Ježiš mu povedal: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Slepec mu odpovedal: „Rabboni, aby som videl!“*

Krátko pred touto udalosťou Ježiš kladie tú istú otázku Jakubovi a Jánovi. Z ich prosby: *Daj, aby sme sedeli v tvojej sláve jeden po tvojej pravici a druhý po ľavici* (Mk 10,37) je jasné, ako sú slepí, a ani nevedia, že sú slepí. Ich nevedomá slepota, ktorá hľadá svetskú slávu, je v protiklade k vedomej slepote Bartimea, ktorý prosí, aby videl svetlo sveta v Ježišovi, ktorý prechádza.

Táto odpoveď „nech vidím“ zodpovedá gréckemu slovu *anablêpo*, ktoré bežne označuje schopnosť vidieť, zmyslové vnímanie, ale aj pozerat' hore, zdvihnúť zrak, pozdvihnúť oči. To tiež znamená odtrhnúť sa od seba, stretnúť Ježišov pohľad a nechať sa ním milovať.

Nevidím, alebo nechcem vidieť?

Mk 10,52: *A Ježiš mu povedal: „Chod', tvoja viera ťa uzdravila!“ A hneď videl a šiel za ním po ceste.*

Nie sú to naše skutky, ktoré nás zachraňujú, nie je to to, čo my robíme, ale naša viera v Ježiša Krista. Mať vieru znamená mať dôveru a vzdať sa spoliehania sa na vlastné myšlienky a sily, a odovzdať sa slovám a moci toho, v koho veríme. Keď Ježiš videl Bartimejovu vieru, odpovedal nielen na jeho pozemskú potrebu a uzdravil ho zo slepoty, ale urobil oveľa viac, zachránil ho od jeho hriechov. Keď Bartimej pochopil, že Ježiš je Kristus a že mu daroval viac ako iba telesný zrak, hneď začal nasledovať Ježiša.

Milí priatelia, často sa môžeme aj my ocitnúť zablokovaní na ceste, keď nevidíme zmysel ani dôvod nášho života. Je to čas oživiť našu vieru vytrvalejšou modlitbou, byť ochotní vypočuť si radu dobrého priateľa a získať tak silu, ktorá nás povzbudí vyskočiť, opustiť všetko (plášť, našu slepotu, našu minulosť), čo nám bráni nasledovať Majstra. Príbeh Bartimeja nám pripomína, že k Ježišovi, musíme prísť s vierou a pokorou, prosiac o milosť, no zároveň si byť vedomí toho, že si nezaslúžime to, o čo prosíme.